

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: Sanct Sebastian

Citation: Wessel, Johan Herman: "Sanct Sebastian", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-wesselhhl-shoot-workid71944.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

SANCT SEBASTIAN.

Qvæ quibus antiferam?

Hver Konstner har sit Sprog,
Hvorpaa Ukyndighed ei bliver klog.
En Billedhugger og en Maler
For Mængden tit det Labelænske**) taler;
Og et Beviis derpaa
Vi strax vil faae. -

Krig, allermeest Krig i Religionen,
For Landet farlig er.

En Landsbye laae Paris paa fire Mile nær,
Den hellige Sebastian for samme var Patronen.

* *
— — 96

De saa benævnte Hugenotter
I en indbyrdes Krig
For Arm og Hoved denne blotter.
(Det var en Daarlighed, som ingen gjorde rig.
Jeg elsker Fred,
Og synes, Krig er altid Daarlighed.
Maaskee, jeg syntes Krig var meere herlig,
Ifald jeg var saa kiek, som jeg vil være ærlig.)

Men nu igien til Sanct Sebastian.
Til Byen kom en vakker Præstemand;
Sin Menighed den Mand tiltalte saa:
»Et Indskud, Børn! hver af os gjøre maae,
For i Paris at faae af Træe en smuk Person,
I Stedet for vor nu lemlæstede Patron;
Den jammerlig har'alt for længe staaet.«
De samtlige indgik, hvad dem blev foreslaaet.
Tre smukke Bondemænd blev' sendt med Commission,
At skafTe deres Bye en splinter ny Patron.
Nøiagtigt Maal, for Reisen,*) dem blev givet
Paa Hoved, Arme, Been og Livet.

Dermed forsynede, de til Paris da foer',
En Billedhugger fandt, fortalte ham, hvor stor
Den Helgen skulde være,
Som maatte fordums Tid en Martyrkrone bære.
»Det er altsammen godt,« saa Manden svarede;
»Men siger, hvad det være skal:
En Martyr død, en Martyr levende ?«
Han meente, om de vilde,
Han skulde ham som lidende afbilde,
Hvad heller, som af Piinsler allerede død.
Det Sprog forstod de Bønder sig ei paa.
Forvirrede de paa hinanden saae.
Dem nøie alt var foreskrevet,
Kun denne Post, det dem fortrød,
Den udeladt var blevet,
Om paa et Menneske i Live,
Om paa et dødt de skulde Ordre give.
Beslutning her var vanskelig og slem.
Med uforrettet Sag de nødig reiste hjem.
Til sidst voteerte d ø d de T o af dem;
Men levende voteerte Jeppe.

I hele Byen var der neppe
En saa fornuftig Mand.

*
— 97

Hør Prøve nu paa hans Forstand.
»I taabelige Klodser!«
Saa brød han ud, »voterede som Tossier.
Sæt, at ham levende vor Bye ei have vilde :
Nu vel,
Saa slaae vi ham ihjel.«
Den Mands Partie sig Begge sloge til.